

Seznam příloh

Příloha 1

Studijní plán (ONSPL19) navazujícího magisterského studijního programu „Logopedie“ s platností od r. 2020

Kód	Název	Dopor	usemestr	1.sem.	1.sem.	2.sem.	2.sem.	Kredity	Vyučující	Garant	Fakult
Povinný předmět											
Logopedie - PP/1.roč.											
OPNO1O101A	Člověk v dějinách myšlení	1	zimní	2/0	Zk			3	Mgr. Zbyněk Zicha, Ph.D.	41-KOVF	PedF
OPNO1Q102A	Pedagogická a školní psychologie	1	zimní	1/1	Zk			4	doc. PhDr. PaedDr. Anna Kucharská,	41-KPSY	PedF
OPNO1S103A	Speciální pedagogika raného a předškolního věku	1	zimní	1/1	Zk			5	doc. PhDr. Lea Květoňová, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S104A	Logopedie I	1	zimní	1/1	Zk			4	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S105A	Surdopedie I	1	zimní	1/1	Zk			4	doc. PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S106A	Pediatric pro speciální pedagogy	1	zimní	2/0	Z			3	doc. MUDr. Petr Kachlík, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S107A	Oborová praxe I logopedická	1	zimní	0/4	Z			4	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S108A	Metodiky inkluzivní pedagogiky	1	letní	1/0	Z			2	doc. PaedDr. Vanda Hájková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S109A	Speciální pedagogika školního věku	1	letní	1/1	Zk			5	prof. PaedDr. Miroslava Bartoňová,	41-KSP	PedF
OPNO1S110A	Logopedie II.	1	letní	1/1	Zk			4	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S111A	Surdopedie II	1	letní	1/1	Zk			4	doc. PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S112A	Neurologie pro speciální pedagogy	1	letní	1/0	Z			3	doc. MUDr. Petr Kachlík, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S113A	ORL a foniatrie	1	letní	2/0	Z			4	MUDr. Libor Černý, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S114A	Oborová praxe II surdopedická	1	letní	0/6	Z			6	doc. PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.	41-KSP	PedF
Logopedie - PP/2.roč.											
OPNO1S115A	Historicko-filozofický kontext postavení osob s postižením	2	zimní	2/1	Zk			4	doc. PhDr. Monika Mužáková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S116A	Speciální pedagogika dospělého věku a seniorů	2	zimní	1/1	Zk			5	doc. PhDr. Jan Šiška, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S117A	Logopedie III	2	zimní	1/1	Zk			4	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S118A	Surdopedie III	2	zimní	1/1	Zk			4	doc. PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S119A	Oborová praxe III logopedická	2	zimní	0/6	Z			6	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S120A	Oborová praxe souvislá	2	letní	0/14	Z			14	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
Logopedie - závěrečná práce											
OPNO1S121A	Metodologie výzkumu I	1	zimní	1/1	Z			2	PaedDr. Eva Marádová, CSc.	41-KSP	PedF
OPNO1S122A	Metodologie výzkumu II	1	letní	1/1	Z			2	PaedDr. Eva Marádová, CSc.	41-KSP	PedF
OPNO1S123A	Diplomová práce	2	letní	0/0	Z			4	doc. PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.	41-KSP	PedF
Povinné volitelný předmět											
Logopedie - PV/2.roč./jazyk (limit: 2)											
OPNO1S124B	Cizí jazyk - angličtina	2	zimní	0/0	Zk			2	PhDr. Marie Houšková + Mgr. Petr La	41-KAJL	PedF
OPNO1S125B	Cizí jazyk - němčina	2	zimní	0/0	Zk			2	Mgr. Eva Markvartová, Ph.D.	41-KG	PedF
Logopedie - PV/2.roč. (limit: 6)											
OPNO1S126B	Specific Learning Disabilities	2						2			
OPNO1S127B	Alternativní a augmentativní komunikace	2	zimní	0/2	Z			2	doc. PaedDr. Jiřina Klenková, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S128B	Základy fonetiky a lingvodidaktiky	2	zimní	0/2	Z			2	MUDr. Libor Černý, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S129B	Komunikační systémy osob neslyšících	2	zimní	0/2	Z			2	PhDr. Miroslava Kotvová, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S130B	Komunikační systémy osob hluchoslepých	2						2			
OPNO1S131B	Dějiny vzdělávání osob se sluchovým postižením	2						2			
OPNO1S132B	Kvalita života osob se sluchovým postižením	2	zimní	0/2	Z			2	PhDr. Tereza Hradilová, Ph.D.	41-KSP	PedF
OPNO1S133B	Sekundárně narušená komunikační schopnost	2						2			
Volitelný předmět											
Logopedie - V											
OPNO1S134C	Sebezkušenostní seminář/Techniky sdílení profesních zkušeností	0						4			
OPNO1S135C	Bezpečnost a ochrana zdraví v práci speciálního pedagoga a	0						4			
OPNO1S136C	Akční výzkum v praxi a) základní školy, b) speciální školy	0						2			
OPNO1S137C	Psaní odborných textů v AJ: dle a) kvalitativní metodologie	0						2			
Státní zkoušky											
Vše (zápis minimum:4, maximum:4)											
1	OSZD105LG Obhajoba diplomové práce										povinný
2	OSZNM146 Speciální pedagogika										povinný
3	OSZNM147 Logopedie										povinný
4	OSZNM148 Surdopedie										povinný

Příloha 2

Doslovný přepis rozhovoru

V = výzkumník

1) Úvod

V: Tak, na úvod se tě zeptám – souhlasíš s natáčením tohoto rozhovoru na diktafon a s následným zpracováním poskytnutých dat v rámci výzkumu?

Ano.

V: Děkuji. A teď se podíváme na obecnější otázky. Kolik je ti let?

Tak je mi ***¹.

V: Jaký obor si absolvovala v rámci bakalářského studia?

V rámci bakaláře jsem studovala ***.

V: Co aktuálně studuješ za obor(y), v jakém jsi ročníku, na jaké univerzitě?

Takže, aktuálně jsem ve 2. ročníku navazujícího magisterského studia Logopedie v Praze na Karlově Univerzitě.

2) Identita obecně

V: Jak bys sama sebe popsala? Jaké máš třeba zájmy, vlastnosti, co ti jde?

No..

V: A zejména tedy, jaká seš, jaké máš vlastnosti.

Vlastnosti... Počkej, nechej mě chvíli... Já o tomhle úplně jako neumím mluvit, ale já se snažím být jako cílevědomá, sebevědomá, ale vnitřně se úplně necejtím nějak extrovertně. Spíše se cejtím jako introvert. Ale mám takovou snahu být tak jako cílevědomá. Jak to říct... Hm... Jsem perfekcionista podle mě, což je někdy jako i ke škodě. Protože potřebuju mít všechno tak jako podle linek.

¹ Text označený „***“ je vynechán kvůli zachování anonymity respondenta.

V: *V čem je to ke škodě pro tebe?*

No že si někdy dávám s věcma zbytečně moc práce, že mě to zbytečně zatěžuje, až by nemuselo.

V: *A co tě třeba baví, jaké máš zájmy?*

No mám ráda literaturu, ráda čtu, ale ne teda, že bych se pustila do nějakých odborných textů, ale mám ráda fantasy, mám ráda sci-fi žánr. Mám ráda hudbu, hraju na několik hudebních nástrojů a jako ty zvířata jsou velký zájem. Tak jako ideální den je vzít psy a jít na dlouhou procházku do přírody, do hor ideálně.

V: *To je hezký. No a čím bys řekla, že jsi výjimečná, čím se odlišuješ od ostatních?*

Možná jako tou... Že se snažím mít všechno jako perfektní a za vším si jít do konce. Že nejsem, že bych něco vzdávala. Asi tak.

V: *Do jakých sociálních skupin nebo kruhů bys řekla, že patříš?*

No asi jako aktuálně je to studijní okruh, takže mezi studenty logopedie. Ale nemám jako nějaký širší okruh kamarádů, třeba mám jako dva, tři přátele, se kterými se člověk cítí dobře. A pak i ta skupina hudební je fajn, ač je tam jako spousta mladších členů. Jsou tam i starší členové, je to takové hodně rozmanité. Tak tam se taky cítím dobře.

V: *Jak přistupuješ k sebepoznávání – ráda o sobě přemýšlíš, rozebíráš svoje pocity a chování? Zkoumáš sebe sama, nebo naopak nemáš velkou potřebu sebereflexe?*

Jo, jako někdy se k tomu jako dostanu, že si říkám, proč jsem udělala tohle takhle. Co mě k tomu jako vnitřně vedlo. Ale že bych se tím úplně zaobírala, to říct nemůžu. Jo jako takový ty, že bych četla literaturu o sebepoznání, to vůbec. Ale člověk sleduje, má tu svoji instabilitu, a když má jako někoho, kdo se o to zajímá, sdílí ty příspěvky, tak to je docela zajímavý. Ale sama se do toho nepouštím, mi to přijde jako zbytečný.

V: *Řekla bys, že tvé názory, hodnoty, postoje jsou snadno ovlivnitelné ostatními lidmi nebo společností?*

To ne, to ne. To já jsem tvrdohlavá v tomhle. Většinou, co si jako umanu a potvrdím si to, jako vyhledávám ty informace, ověřuju si to, nebo i ty postoje, tak je těžký mi to pak vyvrátit si myslím.

V: A projevuje se u tebe někdy prokrastinace, a jestli ano, tak do jaké míry, v jakých věcech?

Ano, prokrastinace určitě, a bejvá to jako ve studijních záležitostech, který dokážu odkládat. Ale někdy ta prokrastinace je jako, že se fakt snažím uklízet, takový ty klasický. Člověk scrolluje tu facebookovou zeď. Ale třeba v létě se mi povedlo, že jsem odkládala tu diplomku, psaní, tak jsem prokrastinovala tím způsobem, že jsem dělala jakoby jiný studijní věci, který ale nejsou tak důležitý. Jo, že jsem se věnovala těm státnicovým otázkám, který teď fakt nejsou aktuální. Ale je to forma prokrastinace, uvědomuji si, že jsem jako...

V: Ale jako taková produktivní. Že to není úplně takový to, že bys ležela na gauči (smích).

To já mám pak zas takový špatný pocit, když ten den promrhám, tím že třeba jenom koukám na televizi, na videa, že pak jako večer zpytuju zas svědomí, že ten čas jsem měla využít nějak jinak.

V: Máš v životě nějaké trvalé závazky teď aktuálně?

Nemám.

3) Studium logopedie

V: A teď se podíváme na studium magisterské logopedie. Kdybys měla doplnit větu „Studium logopedie je pro mě...“ několika adjektivy nebo podstatnými jmény, co by to bylo?

Tak je to pro mě vlastně možnost pozitivní budoucnosti. Protože si myslím, že je to zajímavý obor, který tu budoucnost má, rozvíjí se a není to žádná jednoduší práce do budoucna, že to je prostě rozmanitý, a to se mi na tom líbí.

V: A přímo to studium, jaké pro tebe je?

Teďka ten poslední semestr mi přijde docela časově náročný. Ale mohlo by být víc zaměřený na logopedii podle mě, že se hodně věnujeme tý surdopedii, ale jako přínosný určitě je.

V: A proč ses rozhodla pro studium logopedie, co tě k tomu vedlo?

No já už vlastně od střední jsem se věnovala pedagogice, kde jsme měli poprvé předmět speciální pedagogika, a ta logopedie mě zaujala. A i nějak jako z dětství mám vzpomínky na logopedii. Jsem si říkala, že to je docela zajímavý. Pak v průběhu toho středoškolského

studia jsem si říkala, "tak to zkusím". A začínali jsme vlastně na tý specce, kde jsme měli všechny ty, jako v rámci bakaláře, všechny ty „pedie“, a logopedie mě bavila nejvíc.

V: *Myslíš, že na tebe měli vliv nějací lidé nebo nějaké okolnosti? Nebo jiné vlivy?*

Možná ta logopedka z dětství. Protože to byla fakt teta, skvělá, tam jsme pak chodili i s bráchou, vždycky jsem tam ráda chodila, a pak jsem sama na ty terapie chodila. Ale jinak asi personální... Možná i ta učitelka ze střední, ta byla taky docela na tu logopedii, se zaměřovala, dokázala nadchnout.

V: *A spíše to bylo rozhodnutí z tvého popudu, nebo že by ses nechala ovlivnit ostatními?*

To asi jo. Rodiče mě do ničeho netlačili. Takže jsem fakt jako otevřela ten katalog střední škola. Říkám, „jo, tak tohle by bylo fajn, učitelka“. Z hudebky mi taky řekla, jdi s pedákem, jdi tím směrem k dětem. A jinak to bylo všechno moje rozhodnutí, že jsem si na to přišla sama.

V: *Bylo studium logopedie tvou první volbou, nebo jsi zvažovala/vyzkoušela jiné studijní obory? (případně jaké)*

Logopedie byla na prvním místě. Tam pak jsem se rozhodovala v rámci univerzit, kde jako ideálně spojit bakalářský, navazující magisterský a tak.

V: *Jaké jsou tvé pracovní zkušenosti, ať už v rámci oboru, nebo i mimo – ovlivnily tě, nebo stále ovlivňují, ve volbě profesního směřování, v rozhodnutí pro studium logopedie?*

Já jsem jako zaměstnání v oboru neměla do té doby. Jestli nějaké praxe v rámci vysoké školy... Takže to nemůžu říct, že by to bylo na základě nějakých pracovních zkušeností to rozhodnutí pro to studium logopedie.

V: *Jaké máš pracovní zkušenosti, jsi třeba teď nějak v kontaktu s logopedií?*

Pouze v rámci praxe na vejšce. Což byla klinická logopedie v rámci bakalářského, pak dlouhodobá praxe, ta byla super, a jinak v rámci magisterského mateřská škola logopedická.

V: *Dobře. A teď se podíváme na tvou úspěšnost v rámci studia – jaké máš známky? A v čem se Ti daří, v čem naopak ne?*

Tak teďka v rámci toho magisterského navazujícího mám průměr 1,00.

V: *Wow.*

Protože, jak už jsem říkala, v rámci těch mých vlastností. Já nikam nedokážu přijít nepřipravená. Z toho mám prostě špatnej vnitřní pocit. Takže já se fakt snažím vždycky plnou svou silou věnovat tomu studiu a snažím se mít ty výsledky jako pro svůj dobřej pocit. A... Já jsem vždycky měla problém s cizími jazyky. Takhle jako ty humanitní předměty mi jako problém nĕdĕlaj ũplnĕ. A když si dokážu, to, co se učíme, spojit v nějakej praktickej, že mi to dává smysl, že to není pouze teorie, kterou bych se musela slovo od slova naučit, tak je to super.

V: *Připravuješ se v rámci studia průběžně, nebo spíše nárazově? Třeba jestli se učíš těsnĕ před zkouškou, nebo se na ni připravuješ během semestru.*

Já se snažím průběžně, ale jako spíše tím, že si dělám hezký zápisky a potřebuju mít hezký zápisky, takže se fakt jako snažím a tím už se to automaticky učím. Ale jako přímo na zkoušku se připravuju v kratším časovým úseku před tou zkouškou samotnou.

V: *Odkládáš studijní povinnosti, nebo věci děláš spíše v předstihu?*

No já se snažím fakt jako si všechno naplánovat a ráda si odškrtávám splněný věci. Pak si tam dám nějaká data, aby mě to motivovalo ty věci plnit průběžně.

V: *No a co vyučující na pedagogické fakultĕ tady v Praze – cítíš od nich podporu, můžeš se na ně obrátit s problĕmem, poradit se?*

Já myslím, že ano. Nebo přijdou mi takoví přívĕtiví, lidšší. Lidský přístup, že mají. Ale nemám tu zkušenost, že bych fakt za někým přišla a potřebovala bych s ním něco... Ale cejtím z nich, že ta možnost by tam byla, kdyby bylo potřeba.

V: *A cejtíš z nich, že tě motivují ke studiu nebo k tomu výkonu k profesi logopeda?*

To zas asi ne. Je to takový... celkovĕ demotivující ten přístup, jako ty atestace. Ale takhle od těch vyučujících... Dobře, paní xxxx říká, běžte do toho, je to dobrá práce. Ale že by tam byla ũplná motivace, to mi nepřijde.

V: *Řekla bys, že ti vyučující pomáhají na cestĕ studiem, že tě vhodně vedou?*

No já to moc asi nedokážu porovnat. Protože já jsem ráda, když se můžu spolehnout sama na sebe. A dokážu si tu cestu najít, sama. Ale že by přímo třeba v rámci hodin, přednášek,

nějak jako se snažili nás k něčemu vést? Dobře, tam asi snaha je, nějak úkoly a tak. Asi je to hodně o nějaké individualitě jedince. Kdo chce, tak si tu cestu najde, kdo ne, tak se snaží jako motivovat i skrz ty učitele třeba.

V: Myslíš si, že jsou v rámci předmětů nastavena hodnotící kritéria přiměřeně a jasně? Myslíš, že je to nastavený dobře?

Jo, já myslím, že tohle je jako přehledný, protože to je většinou ta první informace, kterou nám předaj. Že to je jako v tom předmětu jasný, prostě ti řeknou, z tohohle bude zkouška. Pak jako, jak probíhá ta výuka, jestli směřují k těm tématům, který jsou na začátku zadaný, to už se podle mě trochu rozchází. A někdy ty předměty jsou zbytečně nadhodnocený tou zkouškou podle mě. Že třeba to není předmět úplně důležitý pro náš obor a stejně s ním máš pak mnoho práce při tom zakončení. Viz třeba speciální pedagogika.

V: No a poslední otázka na ty vyučující. Myslíš, že jsou otevření a podněcují diskuse na téma studium logopedie a práce logopeda?

Asi se zajímají o to, co do budoucna bysme chtěli dělat. Ale že by třeba s náma řešili, jak se nám líbí to studium, jak je to postavený ty akreditace nebo jak je postavený celkově ten studijní plán, to úplně podle mě s náma nediskutují. Nejsou tomu nějak naklonění o tom komunikovat.

V: A uvítala bys to, že by byli víc třeba otevření těm tématům kolem studia a profese?

Mně by se to třeba líbilo pro ty budoucí generace, co nastoupí na ten obor po nás. Že když my řekneme: „Hele, tohle není úplně přínosný pro nás, pro náš obor v tuhle dobu“. Tak aby prostě došlo k tomu zvážení a pak ty budoucí studenti to měli jednoduší, přínosnější.

V: A píšeš to fakulní hodnocení studijních předmětů?

Já vím, že vždycky choděj ty připomínající e-maily, ale moc nepíšu. Ale psala jsem, když mě ta hodina zaujala, nebo ten semestrální předmět. Když mě to fakt zaujalo, pak jsem si říkala, ten učitel potřebuje fakt podporu, tak jsem se snažila to tam něco napsat. Já si říkám, že ty negativní vazby maj většinou hodně. Tak mi přišlo fajn dát jim tu pozitivní vazbu.

V: Nabízí Ti studium nějakou formu osobnostní přípravy nebo psychologickou podporu ve směru k utváření Tvé profesní identity?

Já vím, že určitě nějaký to centrum pomoci psychologický na fakultě je, to teď přišel i nějaký e-mail nedávno. A taky bych to i řekla na studijním, možná, ale to asi v rámci oboru studijního přímo. Ale asi bych řekla, že tam ta možnost poradit se je. Nemám zkušenost, ale..

V: *Myslíš, že by to pro tebe konkrétně mohlo být důležité, že tady je ta možnost podpory, porady?*

Mě by v tomhleto ohledu spíše zajímaly rady od těch odborníků v praxi. Že bych se o tom poradila s nějakou klinickou logopedkou nebo absolventem atestace. Než takhle přímo s tou poradnou. Mně přijde, že v těch poradnách mají ty teoretické znalosti, mají ty letáčky, „tohle by šlo, tohle by šlo“, ale jak to v té praxi doopravdy funguje, ti neřeknou.

V: *Z hlediska té praxe zprostředkované fakultou – když už si nějaké absolvovala, jaká to byla zkušenost, posunuly tě někam?*

Já se vždycky snažím si z té praxe něco odnýt. Když už to teda absolvuju, tak se musím snažit si z toho odnýt co nejvíc. A musím teda říct, že jsem měla štěstí na praxe. Že všechny ty zařízení, který jsem navštívila, mi něco přinesly. Když třeba porovnáám to bakalářské studium na jiné univerzitě, tak to byly praxe, fakt si to odbýt, nechat si podepsat papír a nic si z toho úplně neodneseš. A tady musím ty praxe na Karlovce pochválit, že se mi to... Ač oni to úplně nezařizují úplně sami, taky to hodně stojí na tom člověku, že si to hodně sám musí zařídit... Tak musím říct, že tam ty poznatky jsou.

V: *A myslíš, že tě to posunulo někam z hlediska toho profesního směřování?*

Jo, třeba jsem si uvědomila, že ta práce školního logopeda vůbec není špatná. Když jsem měla možnost vidět ho v práci v té mateřské škole logopedické. Jsem si říkala, to je docela fajn. Že když to úplně nevyjde, to, co si představuju, tu budoucnost, tak že jsou i jiné možnosti. Že člověk se nemusí hnát za tou klinickou logopedií, ale ty možnosti tam jsou, i třeba v rámci Holečkovy u těch dětí se sluchovým postižením.

V: *Přijde ti, že jsou ty praxe dostatečné v rámci studia, z hlediska množství?*

No takhle, ty průběžné, krátkodobé praxe mi přijdou jako dostačující. Otázka, jak to bude vypadat s tou dlouhodobou praxí v tom dalším semestru (pozn. autora – v posledním studijním semestru). Taky to záleží na těch zařízeních, kam jsme odeslaný. Že byl rozdíl,

když jsme chodili pravidelně do té školy, a teď je rozdíl, když si to domlouváme individuálně podle možností zařízení. Ale, tohle budu moct soudit až podle té dlouhodobé praxe, protože si úplně nedokážu představit, jak to bude fungovat zatím.

V: *Myslíš, že je dán dostatečný prostor pro sebereflexi té praxe v rámci studia?*

Jo, to asi je. Už jenom když píšeš ten deník, tak se tam snažíš vepsat, co sis uvědomila, co ti to dalo, nedalo, co se ti líbilo, nelíbilo, a pak taky v rámci těch seminářů na konci praxí je myslím možnost sdílet ty poznatky. A komunikovat o nich s těma lidma, v rámci toho semináře.

V: *Máš pocit, že tě studium dostatečně připravuje na roli logopeda?*

No jako snažej se, podle mě, ale uvítala bych jako širší pojetí toho oboru logopedie a víc těch praktických věcí v rámci studia. Nemyslím víc praxí, ale v rámci studia, nějaký praktický dovednosti. Viz teďka to vyvozování hlásek. Každý ti řekne, že už jsme se to učili, že už to umíme, ale ve skutečnosti to s náma nikdo nedělal. Stejně to ve finále skončí tak, že si to musíš nastudovat sama. A nebo tě ještě odkážou na to, že v rámci atestací (pozn. autora: v rámci postgraduálního specializačního vzdělávání) se to pak naučíš. Že jako spolíhají na to, že chceš být klinický logoped, půjdeš na atestaci, a tam, v rámci přípravy, se to všechno doučíš. Myslím, že ta možnost by byla ideálně už na vysoké škole, všechny tyhle poznatky jako nasát, když fakt máme ten čas na to studium.

4) Profesní identita – utváření, profesní sebeobraz, cíle

V: *Co ti přijde obecně nejdůležitější na práci a zaměstnání?*

Asi finanční přínos. Ty finance v dnešní době asi jsou čím dál tím víc důležité. Ale potřebuju, aby mě to nějak naplňovalo, ta profese, abych prostě měla dobrý pocit, že dělám něco, co je užitečný pro někoho jinýho. To je fakt skvělejší pocit, když můžeš někomu pomoci. A pak, aby ta práce nebyla jednolitá, aby byla různorodá.

V: *Myslíš, že ti to právě přinese ta profese logopeda?*

Jo, jako myslím, že ano, proto jsem se do toho pustila, do toho studia, že předpokládám takovýhle účinky, že to bude mít.

V: *Jak podle tebe vypadá dobrý logoped – jaké má podle Tebe vlastnosti, dovednosti, zájmy?*

Tak určitě musí být empatický, komunikativní, musí mít dobrý vztah s lidmi. Musí být sociálně aktivní, nebo nevím, jak to říct. Dokázat se dobře bavit s různými generacemi, dokázat zaujmout. Měl by mít i dostatek času na tu svoji profesi, protože to asi není jen práce v ambulanci, ale že to pak zasahuje i do toho volného času, nebo... Mohl by být otevřený tomu, že to může zasáhnout do toho volného času, ne prostě si odsedět těch 8 hodin v ambulanci, zavřít knížku a nazdar. No, to je asi všechno takhle.

V: *A, jak podle tebe tu logopedii, nebo tu logopedickou profesi, vnímá společnost?*

No podle mě je to hrozně podceňovaný. Že každé si říká, „no naučit někoho mluvit, vždyť to není nic složitýho“. Viz teď přítel nechápe, proč se učíme neurologii. Prostě ta společnost vidí, že logoped je ten, kdo učí děti, aby nešišlaly. Že vůbec jako nemá představu o tom, že fungují i na úrovni právě těch neurologií u lidí s afáziemi, dysartriemi, a ty poruchy polykaní, to třeba podle mě si společnost neuvědomuje, že tohle logoped může řešit.

V: *Myslíš, že se jinak dívají na logopeda klinického a toho ve školství?*

Já myslím, že vůbec jako nemají představu, že se to nějak dělí ty profese. A hodně podle mě i podceňují to naše vzdělání. Si řeknou: „no tak vystudují na pedáku pět let“. A to, že to je spojený s dalším postgraduálním studiem v rámci atestací, si už neuvědomují. A pak řeknou, „logoped učí děti, aby nešišlaly“. Přijde mi to škoda.

V: *Cítíš nějakou prestiž v rámci téhle profese?*

No, z mého pohledu bych asi řekla, že jo, že to je takový prestižnější povolání. Ale z pohledu té společnosti to tak určitě nebude. Neberou toho logopeda, tu profesi, tak vážně.

V: *A cítíš ty sama nějakou hrdost na tu profesi?*

Jo (smích). Já jsem asi hrdej člověk na to, jo, ale myslím si, že když to člověk vystuduje a dělá to dobře a pak jako, musí mít nastudováno, musí mít fakt bednu, tak že ten člověk má být na co hrdej. Že může to vykonávat, tu profesi.

V: *Vybavuješ si nějakou situaci, kdy ses sama cítila jako logopedka? Pokud ano, co Tě v daný okamžik s profesí spojovalo?*

Tyjo, no tak počkej... Já třeba v rámci rodiny, když jsme měli v příbuzenstvu chlapečka, kterej tři roky skoro nemluvil, tak jsem říkala: „heleďte, to by ale bylo potřeba s tím něco dělat“. Tak tam jsem si jako.. Když to těm rodičům vysvětluješ, tak máš takovej pocit: „vždyť mluvím jako logoped“. Tak to je dobrý. Ale jinak jsem si zatím vždy připadala jako ta studentka, která jako vaří z toho, co umí, ale že ví, že by toho mohla umět ještě víc.

V: *Chceš pracovat jako logoped do budoucna?*

Chci pracovat jako logoped, to určitě, otázka, jestli to dotáhnout až na klinickýho logopeda. Což by byl můj cíl, je to takovej vzdálenej cíl, kterýho bych chtěla dosáhnout. Prostě absolvovat všechny ty kurzy, atestace, jednou být jako na klinice. Ale jako nemám problém být jako pouze... Teda ne, pouze. Zůstat v té školské sféře.

V: *A jaké je tvoje vysněná představa, kam by ses opravu chtěla dostat nejdál?*

To já mám. Já bych jednou chtěla u nás, v okrese, nebo někde v blízkosti, se zasadit o to, aby byla otevřená logopedická mateřská škola, v rámci který bych měla jak praxi klinickou, tak i v rámci jako toho školního logopeda. A to by se mi fakt do budoucna hrozně líbilo.

V: *Co sama děláš pro to, aby ses mohla stát logopedem teď? Aby se ti třeba tahle představa jednou splnila?*

Tak aktuálně se snažím dostudovat magistra. Ale doplňuju si třeba, teď vím, že ta neurologie je potřeba, tak si doplňuju samostudium nějaký neurologie. A prostě si tak skenuju ten obor tý logopedie a snažím se doplňovat ve volných chvílích ty nedostatky. Mám nějakou literaturu nakoupenou.

V: *Jak si sama sebe představuješ jako budoucího profesionála – logopeda? Případně myslíš, že se na tuto profesi hodíš?*

Já myslím, že se na to hodím, na tu profesi. Nebo nechci bejt jako domýšlivá (smích), ale spíš bych se chtěla věnovat asi dětským klientům, pacientům, protože mám ráda děti, mám, myslím si, dobrej přístup k těm dětem, dokážu s nima komunikovat, dokážu je rozmluvit, dokážu je jako motivovat k tý práci. Takže doufám, že se to pak projeví i v tý profesi toho klinickýho logopeda. A myslím si, že jsem dostatečně empatická na to, abych mohla i s rodičema, nebo pak i s dospělýma, v rámci té profese pracovat.

V: *Jaká je tvá motivace k profesi?*

Asi ta možnost pomáhat. A nejenom těm dětem, ale především podle mě rodičům, na který to hodně padá, když mají pak nějak problémy s tím dítětem. Ne, že by mi šlo o tu vděčnost těch rodičů, to nechci jako, ale když dokážeš někomu pomoci a vidíš, jak se mu uleví, to je taky skvělejší pocit. Tak asi pomoc těm rodičům, těch dětí, když se budeme bavit o dětech.

V: *Myslíš, že tě bude tato profese bavit, naplňovat?*

Věřím v to, věřím, že mě ta práce bude naplňovat, že mě bude bavit.

V: *Pochybuješ někdy nad tímhle profesním zaměřením, nad tím, že sis právě zvolila tu logopedii?*

Jako, někdy mívám takový chvilkový stavy, a to především, když mluvíme právě o tom navazujícím studiu po tom magistrovi, že je to takový demotivující. Když si člověk řekne, že ještě další tři, čtyři roky bude muset studovat. Finanční výhled taky není úplně ideální. Tak to je demotivující. Člověk by potřeboval... Přece jenom studujeme do nějakého věku, už máš představu o tom budoucím životě, o dětech, o rodině, teď když se ti do toho ještě další studium zapojí, tak pak si říkáš: „Tyjo, stojí mi to za to“?

V: *A stojí?*

Jo. Vždycky se přes to dokážu v hlavě nějak přenýst. Zatím se toho furt držím.

V: *Tak to mě těší. Napadá tě něco, co tady ještě nezaznělo k tématu identity, profese, a mělo by? Chtěla bys něco dodat?*

Asi už ne.

V: *Tak ti moc děkuju za rozhovor!*

Příloha 3

Dotazník pro studenty logopedie (vytvoreno v aplikaci Google Forms)

26.11.22.19:37 Utváření profesní identity studentů logopedie

Utváření profesní identity studentů logopedie

Vážené studentky oboru logopedie,

dovoluji si Vás požádat o vyplnění dotazníku zaměřeného na utváření Vaší profesní identity.

Dotazník prosím vyplňte, pokud:

1. Studujete obor logopedie v posledním ročníku navazujícího magisterského studia.
2. Studujete na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy (PedF UK).

Díky Vaším odpovědím bude možné lépe popsat proces a specifika utváření profesní identity studentů oboru logopedie. Výsledky výzkumu mají za cíl přinést nové poznatky nejen Vám, studentům logopedie, ale i vyučujícím oboru logopedie na PedF UK, pro které mohou představovat zpětnou vazbu k jejich práci a bližší seznámení s profesní identitou svých studentů.

Dotazník je zcela anonymní a zabere Vám přibližně 10–15 minut.

Vážené studentky, děkuji Vám za Vaš čas a za Vaši ochotu!

Kamila Kučerová
studentka MMgr. studia učitelství pro základní a střední školy (ČJ–SP9)
na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy
e-mail: kučerovakamila@gmail.com

***Povinné pole**

1. Vaše pohlaví *
Označte jen jednu elipsu.
 Žena
 Muž
2. Kolik je vám let? (číslice) *

1/26 26.11.22.19:37 Utváření profesní identity studentů logopedie

3. Studujete aktuálně v **posledním ročníku** navazujícího magisterského studia obor * logopedie na PedF UK?
Označte jen jednu elipsu.
 Ano
 Ne
4. Jaky obor jste absolvovala v rámci **bakalářského studia**? *
Zaškrtněte všechny platné možnosti.
 Logopedie
 Speciální pedagogika
 Speciální pedagogika – intervence
 Jiné: _____
5. Máte zkušenost v rámci VŠ i s **jinými studijními obory**? *
jiné studijní obory = nezahrnuje obory, na které přímo navazuje aktuální magisterské studium logopedie
Označte jen jednu elipsu.
 Ano
 Ne
6. Máte aktuálně při studiu nějaké **zaměstnání**? *
Zaškrtněte všechny platné možnosti.
 Ano, v oboru logopedie
 Ano, mimo obor logopedie
 Ne

Obecně o Vás

V této části se prosím pokusíte posoudit na pětihodové škále.

1/26 26.11.22.19:37 Utváření profesní identity studentů logopedie

<https://docs.google.com/forms/d/1UJK3Z6F4G5s5fakCO0gFzDv1-kc3BulBW7Sv6tI> <https://docs.google.com/forms/d/1UJK3Z6F4G5s5fakCO0gFzDv1-kc3BulBW7Sv6tI>

7. Jste empatická (máte dobrou schopnost vcítovat se do pocitů ostatních lidí)? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0
 1
 2
 3
 4
 Ano, velmi

8. Jste nápomocná (pomáháte ostatním lidem)? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0
 1
 2
 3
 4
 Ano, velmi

9. Jste svědomitá (konáte své povinnosti s pocitem odpovědnosti, co nejlépe)? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0
 1
 2
 3
 4
 Ano, velmi

10. Jste sebevědomá (jste si vědoma své vlastní hodnoty, důležitosti)? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

Ano, velmi

12. Chtíte se být otevířená novým zkušenostem? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

Ano, velmi

11. Máte dobré komunikační schopnosti (ve vztahu k dalšími lidem)? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

Ano, velmi

13. Kde se podle Vás nacházíte na škále **Introverze–extraverze?** *

introverze = zaměřenost osobnosti do vlastního nitra, na sebe sama, na svůj vnitřní svět, potíčky, city a myšlenky

extraverze = zaměřenost osobnosti navenek; povahové rysy extraverta: otevřenost, společenská (sociabilita), snadná soc. adaptace a kontakt s lidmi, záliba ve změnách a vzrušujících situacích, činnost, vytrvanost, sebezpůsobování

Označte jen jednu elipsu.

Introverze

0

1

2

3

4

Extraverze

14. Přistupujete aktivně k procesu **sebezpoznávání**, ráda zkoumáte sama sebe? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

15. Jste k sobě **sebekritická?** *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

16. Jsou vaše názory, postoje a hodnoty snadno ověřitelné lidmi ve Vašem okolí? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

17. Projevuje se u vás v souvislosti s povinnostmi vyhýbavé chování? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

18. Jaké dlouhodobé závazky máte aktuálně ve svém životě? *

Zaškrtněte všechny platné možnosti:

Nemám / uvedené možnosti pro mě nepředstavují závazek

Povolání

Studium na VŠ

Partnerský vztah

Manželství

Potomci

Závazky vůči blízkým lidem (např. starost o člena rodiny)

Bydlení (např. hypotéka)

Jiné: _____

Studium
logopedie

Většina otázek se zaměřuje na aktuální navazující magisterské studium oboru logopedie na PedF UK (dále v dotazníku jako „magisterské studium“).

19. Jaké důvody vás přiměly k rozhodnutí studovat logopedii? *

Zaškrtněte všechny platné možnosti:

- Vlastní zájem o obor/povolání
 Perspektivnost oboru
 Prestiž povolání
 Finanční ohodnocení povolání
 Možnost seberealizace v oboru/povolání
 Vlastní pracovní zkušenosti (brigáda, zaměstnání, praxe, dobrovolnictví)
 Poplávka po logopedickém povolání
 Pomoč druhým lidem
 Rodina, blízcí
 Vlastní zkušenost s logopedickou péčí
 Studium na střední škole
 Nevím
 Jiné: _____

21. Projevuje se u vás v rámci magisterského studia prokrastinace? *

prokrastinace = chorobné odkládání úkolů a povinností; místo plnění úkolů, které člověk chce nebo by měl dělat, se věnuje něčemu nepodstatnějšímu

Označte jen jednu elipsu.

- Ne, vůbec
 0
 1
 2
 3
 4
 Ano, velmi

20. Jak byste se ohodnotila z hlediska své studijní úspěšnosti na magisterském studiu? *

Označte jen jednu elipsu.

- 0
 1
 2
 3
 4
 Nadprůměr

26.11.22 19:37

Utváření profese Identity studentů logopedie

22. Jaká je vaše aktuální míra motivace ke studiu? *

Označte jen jednu elipsu.

Velmi nízká

Velmi vysoká

<https://docs.google.com/forms/d/1qjWUK326F4Q5SafacOQd9-7ZDv1-k30BdUBjW7S0/edit>

26.11.22 19:37

Utváření profese Identity studentů logopedie

23. Máte pocit, že vás Vaši vyučující motivují ke studiu v rámci magisterského studia? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

Ano, velmi

13/26

<https://docs.google.com/forms/d/1qjWUK326F4Q5SafacOQd9-7ZDv1-k30BdUBjW7S0/edit>

14/26

24. Máte pocit, že vás Vaši vyučující podporují v rámci magisterského studia? *
- podpora = možnost poradit se, obrátit se na vyučující s nějakým problémem či otázkou

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

25. Výuka v magisterském studiu – jaký je zde podle vás poměr teoretických/praktických poznatků? *
- teoretické poznatky = znalosti v rámci oboru
- praktické poznatky = dovednosti, schopnosti vykonávat určitou činnost v rámci oboru

Označte jen jednu elipsu.

Převážují teoretické poznatky

0

1

2

3

4

Převážují praktické poznatky

26.11.22 19:37

Uvěření profesi Identity studentů logopedie

26. **Odborné práce v rámci magisterského studia – jsou dle vás dostatečující z hlediska kvantity?** *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

26.11.22 19:37

Uvěření profesi Identity studentů logopedie

27. **Odborné práce v rámci magisterského studia – jsou dle vás dostatečující z hlediska kvality?** *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

<https://docs.google.com/forms/d/1qjWUK326F4Q5S5afacOQd9-7ZDv1-k30BdUBJW7S0/edit>

17/26

<https://docs.google.com/forms/d/1qjWUK326F4Q5S5afacOQd9-7ZDv1-k30BdUBJW7S0/edit>

19/26

28. **Odborné praxe** v rámci magisterského studia – jak moc důležité, určující pro vás jsou z hlediska vašeho **profesního utváření**?

profesní utváření = proces sebeuvědomování v rámci profese; např. určení si cílů, získání motivace, identifikace s danou profesí

Označte jen jednu elipsu.

Téměř nedůležité

0

1

2

3

4

Velmi důležité

29. Máte pocit, že váš magisterské studium dostatečně připravuje na budoucí roli **logopeda**?

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

30. Jaká **pozitiva** vnímáte na magisterském studiu? (nepovinné)

31. Jaká **negativa** vnímáte na magisterském studiu? (nepovinné)

Profese logopeda

32. Myslíte si, že lidé ve společnosti **ocenují** profesi logopeda? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

34. Co výrazně ovlivňuje představy o vaší **profesní budoucnosti** (o budoucím směřování a Vaší specializaci)? *

Zaškrtněte všechny platné možnosti:

Rodina, blízcí

Studium na VŠ – mimo praxe

Odborné praxe na VŠ

Pracovní zkušenosti (vč. brigád, dobrovolnictví)

Budoucí plány v osobním životě

Vaše finanční možnosti

Náročnost specializačního vzdělávání (postgraduálního)

Nemám představy o své profesní budoucnosti

Jiné: _____

35. Plánujete v budoucnu pracovat jako **logoped**? *
(V jakékoliv specializaci)

Označte jen jednu elipsu.

Určitě ne

0

1

2

3

4

Určitě ano

33. Cítíte sama **hrdost** ve vztahu k profesi logopeda? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0

1

2

3

4

Ano, velmi

36. V čem u sebe vidíte hlavní **motivace** k výkonu profese logopeda? *Zaškrtněte všechny *plánné* možnosti.

- Pomoc druhým lidem
 Možnost sebe realizace
 Osobní zájem (prospěšnost, zábava)
 Přesvědčení povolání
 Perspektivnost oboru
 Finanční ohodnocení
 V ničem / nechci pracovat jako logoped
 Jiné: _____

39. Jaké **hlavní překážky** spatřujete v odborné přípravě k profesi **Klinického logopeda** (působícího v resortu zdravotnictví)? *Zaškrtněte všechny *plánné* možnosti.

- Finanční náročnost předatestace
 Časová náročnost předatestace
 Odborná náročnost předatestace
 Finanční náročnost kurzu Logoped ve zdravotnictví (LVZ)
 Časová náročnost kurzu LVZ
 Odborná náročnost kurzu LVZ
 Nejasnosti ohledně podmínek pro dosažení kvalifikace
 Žádné / nic z uvedeného nevnímám jako překážky
 Jiné: _____

37. V jakém **resortu** (sektoru) byste chtěli **ideálně** působit jako logoped? *Zaškrtněte všechny *plánné* možnosti.

- Resort zdravotnictví
 Resort školství
 Resort práce a sociálních věcí
 Soukromý sektor
 Nevím
 Nechci pracovat jako logoped
 Jiné: _____

38. V jakém **resortu** (sektoru) **plánujete** působit jako logoped? *Zaškrtněte všechny *plánné* možnosti.

- Resort zdravotnictví
 Resort školství
 Resort práce a sociálních věcí
 Soukromý sektor
 Nevím
 Nechci pracovat jako logoped
 Jiné: _____

40. Myslíte, že máte **osobnostní předpoklady** k tomu stát se dobrým logopedem? *

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0 1 2 3 4

Ano, velmi

41. **Pochybujete někdy o svém profesním zaměření do oboru logopedie? ***

Označte jen jednu elipsu.

Téměř nikdy nepochybuji

0 1 2 3 4

Velmi často pochybuji

42. **Cítíte se být aktuálně připravena na výkon profese logopeda? ***

Označte jen jednu elipsu.

Ne, vůbec

0 1 2 3 4

Ano, velmi

Závěr výzkumu43. **Prostor pro Vaše vzkazy a připomínky:**

Děkují za Váš čas a za vyplnění dotazníku!

Obsah není vytvořen ani schválen Googlem.

Google Formuláře

Příloha 4

Odpovědi respondentů v podobě kódů

Téma	Subtéma	R01	R02	R03	R04	R05
Identit a ve vztahu k sobě	Vlastnosti	tichý člověk, v rámci okruhu cizích lidí; když lidi pozná blíž, snaží se být přátelská; důvěřivá, nápomocná; snaží se pomáhat, v tom vidí smysl	empatická, skromná	přemýšlivý člověk, ráda filozofuje; introvertní typ; ráda se učí novým věcem; svědomitá, zodpovědná	snaží se být cílevědomá, sebevědomá; spíše introvert; perfekcionista , což je dle ní někdy i ke škodě, protože potřebuje mít vše podle "linek" - někdy ji ta práce díky tomu až moc zatěžuje, možná víc, než by chtěla	přátelská; dost introvertní, nevyhledává velké skupiny lidí, dělá jí to trochu vnitřní problém, uzavřená sama do sebe, nerada sdílí své pocity s druhými; má spíše užší okruh přátel a rodiny, se kterými sdílí radosti i smutky; spíše nižší sebevědomí, hodně se porovnává s ostatními, moc si nevěří
	Zájmy	hudba - propojuje s prací s dětma v rámci profese; sport; práce s dětma	cestování, sportování, tráví čas s přáteli, hudba	příroda, turistika, čtení, osobní rozvoj	literatura; hudba - hraje na hudební nástroje; zvířata; příroda	mnoho druhů sportů; práce, která se týká jejích zájmů
	Výjimečnost/odlišnost	vidí nebo cítí nějak problém, když jej ostatní nevidí; má vnitřní intuici	odvaha zkusit nové věci, pouštět se do neznámého	možná se až moc vcítuje do lidí, vyšší schopnost empatie	snaží se mít vše perfektní a vše dotáhnout do konce, věci nevzdává	občas hodně sebekritická, v případě možného neúspěchu či vidiny velkého úsilí se u ní projevuje vyhýbavé chování, nepustí se do toho; nikdy není spokojená s výsledkem, často si třeba v práci říká, že ten její výsledek není špatný,

						ale není ani dokonalý;
Sebepoznávání	ráda se zkoumá a pak to i sdílí s nejbližšíma; o sobě přemýšlí v rámci nepovedených vztahů; když se jí něco nepovede, začne o sobě přemýšlet; nejprve přemýšlí nad tím, co nebo jestli něco udělala špatně, vztahuje ty problémy na sebe; až po negativním zpracování se snaží rozvíjet, např. sportem; sama nikam nechodí, je závislá na ostatních, teď se však snaží nějaké věci podnikat i sama	analyzuje sama sebe hodně, někdy je to na škodu - analyzuje spíše chyby, které udělala; neanalyzovat je někdy lepší, analyzuje se spíše vždy negativně, ne pozitivně, asi se moc nerozvíjí v tomto smyslu v sebepoznávání	všechno až moc analyzuje, někdy jí té sebereflexe přijde a moc, že už je to na škodu; někdy je až moc sebekritická, a potom se více drží zpátky, více přemýšlí nad tím, co řekne, jak se bude chovat ve společnosti, nakolik bude asertivní apod.; v poslední době se snaží o sobě přemýšlet i z té pozitivní stránky, rozvíjet se, dříve byla spíše takový „sebemrskáč“, nevěřila si; má vyšší potřebu sebereflexe	někdy sama o sobě přemýšlí ve směru, proč něco udělala takhle a ne jinak, co ji k tomu vnitřně vedlo; jinak to ale moc neřeší, nečte knihy o sebepoznávání, věnování se tomuto tématu ji nepřijde tak důležité	moc nerada sama sebe rozebírá, analyzuje; co se týče sebereflexe, tak to neaplikuje, spíše to nechává volně plynout; co se týče mluvení s ostatními, tak to úplně nemá ráda; o sebepoznávání se nesnaží	
Prokrastinace	pořád se projevuje, hlavně v rámci studia; řeší spoustu jiných věcí, nejvíce ji vykolejí, když jí někdo napíše zprávu přes soc. síť, pak se ta pozornost hodně přenáší a nesoustředí se na povinnosti	vždy, ve všem; v jakýchkoliv povinnostech, co má, zejména v rámci studia; už si na to zvykla, že taková je, ale ví, že většinu věcí stíhá, i když je to na poslední chvíli; není schopná to dělat v průběhu; prokrastinuje už od mala, myslí, že ten nátlak časový jí pomůže k	prokrastinace dříve vůbec, ještě na střední škole a začátkem vysoké školy byla hodně pilná; na magistrovi se přistihuje, že úkoly dělá na poslední chvíli - důvod: studium je dlouhé, nemá takovou motivaci dělat úkoly, jelikož jsou	ano, ve studiu; prokrastinuje např. úklidem, je na sociálních sítích, plní jiné, méně podstatné studijní povinnosti; pokud by měla celý den "promrhat" něčím nepodstatným, má špatné svědomí, že čas měla využít lépe	rozhodně ano, nejvíce ve studiu, důvod: chybí motivace, není tolik zapálená, od studia čekala něco jiného (více praxe, méně teorie); učení na zkoušky, psaní prací odkládá na nejzazší termín, věci nedělá dopředu nebo průběžně	

			tomu, aby odvedla kvalitní práci	spíše teoretické; více by jí motivovalo dělat praktické věci, příp. i někde už pracovat		
Identita ve vztahu k druhým	Sociální skupiny	studenti logopedie; profesní skupina pedagogická	skupina vysokoškolských studentů; skupina cestovatelů	rodina, skupina studentů na pedagogické fakultě, členka studentského spolku	skupina studentů logopedie; zájmová skupina	skupina studentů; profesní skupina
	Vliv druhých	jsou ovlivněné, ale spíše nejbližšíma; méně blízcí lidé ji moc neovlivňují, to se pak raději řídí vlastním rozumem; potřebuje radu od rodiny, často se ptá na jejich názor	hodně svých vlastních názorů a postojů podle toho, jak se vyvíjí; někdy její názory ovlivněny nejbližšími lidmi (rodina, přítel)	vliv masmédií pocítuje; čím je starší a více zkušená, tím méně je ovlivnitelná, dokáže si vytvořit svůj vlastní pevný názor	ne, je tvrdohlavá; svá tvrzení si potvrzuje, vyhledává informace, ověřuje; je pak těžké jí vyvrátit její postoje	řekla by, že jsou docela dost ovlivnitelné, zejm. rodinou, nejbližšíma; vždy, když jí rodina něco doporučovala, tak na ně spíše dala, nikdy nešla proti, i když si myslela, že je pro ni lepší něco jiného
	Závazky	nemá větší závazky; největší závazek je studium; pracuje na DPP, takže to tak závazné není, i když cítí zodpovědnost ve vztahu ke své práci	ne	ne	ne	ne

Téma	Subtéma	R01	R02	R03	R04	R05
Studium a vztah k němu	Popis studia	budoucnost; profese; zmatek; nevyhraněnost - neví, na co se zaměří, jestli půjde do klinické logopedie; demotivující	důležité, protože chce pak pokračovat v práci logopedie; zábavné; je ráda, že díky tomu poznala zajímavé lidi	přínosné; někdy náročné; obohacující, otevírající nové obzory, poskytující nové náhledy na věci, lidi	možnost pozitivní budoucnosti; zajímavý obor, který má budoucnost, rozvíjí se; není to jedolitá práce, je rozmanitá; studium - aktuálně časově náročné, méně zaměřené na logopedii, více na surdopedii, ale přínosné ano	velmi záhadné - neustále se mění podmínky na klinického logopeda, dotěd' studenti nevěděli, co to obnáší, a to už je konec studia; nikdo moc ze studentů si nedokáže představit, jak náročná ta cesta za klinickým logopedem bude po absolvování VŠ - tohle vůbec netušila, když nastupovala na studium; neocenitelné - ta profese není dostatečně oceněná společností, profesní uplatnění vzhledem k náročnosti studia není dostatečně ohodnocené, zejm. z finanční stránky, která je podprůměrně ohodnocena; docela dost náročné studium - v porovnání s jejími blízkými, kteří studují jiné obory
	Motivace k volbě studia	studium logopedie bylo až její třetí volbou (na jiné VŠ obory se však nedostala); studium na	studium bylo její první volbou; bylo to její rozhodnutí, vždy chtěla pracovat s dětmi, individuální	volbu studia provázelo dilema (rozhodovala se mezi tímto a jiným studiem, dala přednost	studium logopedie jako první volba; na SŠ pedagogické měla předmět speciální pedagogika,	logopedie nebyla první volbou (chtěla dělat jiný obor, tam se nedostala); volba studia byla naprostá

	<p>SŠ na zdravotnické m lyceu, ale na medicínu nebo zdravotní sestru nechtěla jít, proto ji napadla logopedie, která má ke zdravotnictví blízko; bavila se s rodinou, že děti dnes špatně mluví; později se dozvěděla, že může pomáhat dospělým; vždy chtěla pomáhat lidem a zároveň být blízko zdravotnictví , proto pak byla logopedie jasná volba</p>	<p>prací, není pro práci s kolektivem; její příbuzný má vadu řeči; je ráda, že si zvolila tento obor</p>	<p>logopedii); na SŠ byla velmi nerozhodná, věděla, že chce nějaký humanitní obor; dělala si test profesního zaměření na internetu - vyšlo jí poradenství, speciální pedagog; následně si vyhledala VŠ s oborem speciální pedagogika; původně chtěla studovat cizí jazyky, dělala přijímačky i tam, a dostala se na všechny obory, nakonec se však rozhodla pro speciální pedagogiku na základě vlastní intuice, vnitřního hlasu; vliv na to rozhodnutí měla i známá - logopedka - ta jí poradila, že klinický logoped má větší prestiž než učitel, zároveň je po něm poptávka - na základě tohoto setkání se také rozhodla pro studium spec. ped.</p>	<p>kde ji logopedie zaujala, učitelka na SŠ ji dokázala nadchnout pro obor; velmi pozitivní zkušenost s logopedkou z dětství; učitelka z hudební výchovy jí poradila, až se vydá pedagogickou cestou; v rámci bakaláře speciální pedagogiky ji logopedie bavila nejvíce; rozhodnutí pro logopedii bylo spíše z vlastního popudu, vlastní iniciativy</p>	<p>náhoda; byla na DOD před bakalářem na ped. fakultě a oslovila ji studentka logopedie, poté informační schůzka, kde zjistila, že by ji ten obor logopedie zajímal; původně uvažovala nad učitelstvím spojeným s tělocvikem nebo primární pedagogikou; když nastoupila na speciál. ped. na bakaláře, už věděla, že se chce věnovat logopedii, ale představovala si, že bude mnohem více přímé práce s dětma a praktických poznatků v rámci studia, a tak to není</p>
<p>Studijní úspěšnost</p>	<p>má to těžší, protože studovala bakaláře na jiné univerzitě; měla roční pauzu po bakaláři,</p>	<p>v bakalářském studiu velmi úspěšná, na navazujícím magister. ztratila motivaci a vystačí si s průměrnými</p>	<p>lepší průměr</p>	<p>má studijní průměr 1,00; pokud by měla přijít někam nepřipravená, má z toho špatný vnitřní pocit, plnou silou se proto</p>	<p>známky nemá úplně špatné, mohlo by to být lepší; řekla by, že průměr</p>

		nešla hned na přijímačky, jelikož na univerzitě, kde studovala bakaláře, zrušili navazující magisterské studium; náročnější byl přechod z jedné univerzity na druhou, velká změna, trochu s tím ještě bojuje; známky průměrné, možná trochu horší, tím, že na komunikaci na fakultě není zvyklá; myslí si, že se neumí tak rychle přizpůsobit, že za svou nižší úspěšnost může sama	výsledky - nevadí jí to, není typ, který by potřeboval nejlepší známky; ztráta motivace z důvodu délky studia, které již není tak dynamické		snaží věnovat studiu, snaží se mít dobré výsledky - pro svůj dobrý pocit	
	Vlastní příprava	nárazově, má málo času; většinou dělá povinnosti na poslední chvíli, z důvodu časových; někdy zapomíná, protože v hlavě nosí spoustu starostí; i teď její zaměstnání (logo prevence) ji zatěžuje	nárazově; odkládá povinnosti na poslední chvíli	připravuje se spíše průběžně, ale projevuje se u ní prokrastinace, i když to tak nebývalo; nejspíše z důvodu snížené motivace - délka studia, více teorie a méně praxe	průběžně - dělá si hezké zápisky, tím se to i učí, ukládá si termíny, do kdy musí povinnosti splnit; na zkoušku se učí s menším předstihem; povinnosti moc neodkládá	průběžně určitě ne, je to velice nárazové; když jí už "teče do bot", sedne na to a usilovně pracuje; takovouto strategii měla i na střední; odkládá povinnosti, dokud to jde
	Možnosti podpory (profesní, psychologická)	přivítala by, kdyby někdo poradil, zda se člověk hodí na profesi logopeda, ale	je možné zde využít podporu, nejenom v souvislosti s budoucí profesí, ale	ví o možnosti psychologické intervence na fakultě; centrum Karolina pro studenty se	má povědomí o možnosti psychologické pomoci na fakultě; otázky studia může řešit na	řekla by, že vůbec; možná by uvítala nějakou podporu při přechodu ze školy do

		spíše na bakaláři; když je člověk na magistru, tak už by asi měl mít tu vidinu do profese utvořenou	člověk může řešit osobní potíže - psychologická pomoc	SVP, tam možná psychologické poradenství; myslí si, že se o té pomoci obecně moc neví, že té propagace je málo; u logopedů podle ní hrozí syndrom vyhoření, proto jí přijde důležitá podpora	studijním; z hlediska přípravy na profesi by ji zajímaly rady odborníků z praxe - ráda by se poradila s klinickým logopedem nebo absolventem specializačního vzdělávání	profese, myslí si, že to bude velký psychický nápor; sama moc neví, jak tu práci bude dělat, až nastoupí do práce, nezná ty praktické věci; uvítala by více praktických poznatků (jak s dítětem pracovat při terapii, od čeho začít, kde se končí), ty teoretické znalosti myslí, že v rámci studia má
Příprava na budoucí profesi	myslí, že ne; kdo si nenajde svou praxi během studia, tak je to špatný, škola jej nepřipraví; škola poskytuje teorii, ale ne praxi, praxe je důležitá; člověk po studiu bez praxe je vystrašený, ona ale má už zkušenosti s dětmi; praxi v rámci zaměstnání se hrozně moc vyhoupla nahoru, hrozně se posunula; díky logopedické prevenci (zaměstnání) po absolvování VŠ na tom bude líp, než lidí bez praxe, bude	myslí, že z té praktické stránky ne; z teoretické jsou studenti připraveni na roli školní logopeda více než do zdravotnického o sektoru; myslí, že se očekává, aby se také sama samovzdělávala, a to nedělá, takže nechce hanit studium, když se samostudiu sama tolik nevěnuje	půl napůl, spoustu informací si člověk musí shánět sám; každý by si měl najít tu svou vlastní cestu a tomu se pak věnovat; od školy úplně necítí, že by ji v tomto směru připravovala na roli logopeda	snaha zde je, ale uvítala by širší pojetí oboru logopedie a více praktických poznatků v rámci studia (ne více praxe); praktické poznatky a dovednosti (např. vyvozování hlásek) studium moc nepředává, spíše vyučující spoléhají, že se to studenti naučí sami nebo pak v rámci specializačního vzdělávání; ideálně by se praktické poznatky učila už teď na VŠ, dokud na to má čas	vůbec, hodně velké mezery; pozornost studia je zaměřena hodně na teorii (symptomy, etiologie, druhy NKS), praktických poznatků však velmi málo - necítí se být připravena z tohoto důvodu, neví, jak pozná u člověka danou diagnózu, neví, jak s ním bude pracovat při terapii	

		si asi připadat jistější				
Vyučující na VŠ	Podpora	podporu asi cítí, ale nedělají to tak, aby ji to bavilo; s problémem či radou by se na ně mohla obrátit	podporu z nich cítí, jsou nápomocní; vzhledem k tomu, že je na VŠ, neočekává, že ji někdo bude vodit za ručičku; věří, že jsou tu vyučující, kteří by pomohli; ví o psychologické podpoře na fakultě, o poradně - dle ní je na vysoké úrovni, je za tu možnost vděčná	na bakaláři, na jiné univerzitě, cítila větší vstřícnost; aktuálně cítí podporu od asi jen 2 vyučujících z celkového počtu, docela se zdráhá za někým zajít, když má s něčím problém, protože z nich cítí, že mají málo času a své závazky; méně konzultačních hodin	myslí, že ano, učitelé se jí zdají přívětiví, lidšší; zkušenost s osobní podporou nemá, ale cítí, že by ji dostala, kdyby se na ně obrátila	nepředstavují pro ni podporu v rámci studia; myslí si, že to jsou odborníci, a cítí z nich především tlak, co se všechno musíme jako studenti naučit
	Motivace	motivace jí chybí; číst během vyučování z prezentace ji nebaví, praxe je málo	motivace do studia obecně je teď nižší než na bakaláři, jelikož je studium méně dynamické po pěti letech, hodně teorie se omílá znova, nechce se to učit už znova, studium je pro ni méně zajímavé; myslí, že tu motivaci bychom měli hledat zejm. sami v sobě; motivuje ji, když nás učí nějaký odborník, který říká příklady z praxe a je to zajímavé, ale tu motivaci bychom měli hledat v sobě - a ona ji teď nenalézá; myslí si, že kdyby se	motivace přichází od ní samotné, např. když byla na praxi nebo si něco zajímavého přečetla, tak ji to chytlo; motivaci necítí během přednášek ve škole, ani od učitelů moc ne	motivaci moc necítí od vyučujících; demotivující přístup, zejm. s ohledem na postgraduální studium	motivaci moc ne, spíše cítí tlak

			vyučující více snažili nás motivovat, asi by to s ní nic neudělalo			
Vedení	VŠ je hodně o samostatnosti, o samostudiu; vyučující nemůžou studenty vodit za ruku, ale snaží se je vést; vedení jí vyhovuje, ale asi by změnila, jakým způsobem probíhá výuka; chtěla by více praktických poznatků, teorie bylo dost na bakaláři, v rámci magistra by mělo být studium více praktické	řekla by, že ano, že ji dobře vedou, díky znalostem se posouváme blíže a blíže tomu cíli absolvování VŠ	každý vyučující je jiný, měla velký problém s výběrem vedoucího práce, aby jí sednu lidsky a aby byl zároveň odborník na to téma, které zamýšlela psát diplomovou práci	nedokáže porovnat, je samostatná, je ráda, když se může spolehnout sama na sebe; v rámci přednášek tam snaha asi je, prostřednictvím úkolů apod.; záleží na individualitě člověka, zda tu vedení od učitelů člověk potřebuje, nebo si najde svou vlastní cestu	úplně si nemyslí, z hlediska vedení závěrečných prací je to docela problém; někteří vyučující neporadí, nepomohou, na co se zaměřit v rámci tématu diplomové práce, nechávají to na tom studentovi, není jednoduché se dostat na konzultační hodiny; vyučující vedou až moc prací, a tím pádem nemají čas na studenty a nestíhají; přivítala by, kdyby ta podpora, vedení ze strany vyučujících, byla silnější a měli na studenty více času	
Otevřenost vůči tématům profesní identity	většinou se vyučující ptají, jestli půjdeme do kliniky, ale ta aktivita stojí na nás studentech; vyučující sami nevědí, ona chce vědět ty nejnovější	těchto debat je málo, ale nerada mluvím o věcech přede všema, spíše si to nechám pro sebe; ale informace z praxe by uvítala; určitě by uvítala otevřít ta témata, jen v jiné formě než	hodnotí velmi kladně přítomnost absolventů předatestačních o vzdělávání, se kterými studenti měli možnost během výuky debatovat, doptávat se na postgraduální vzdělávání	asi se zajímají o budoucnost studentů v profesi; naopak moc neprobírají se studenty spokojenost se studiem, jak fungují akreditace, jak je postaven studijní plán; jí by se líbilo, kdyby	přijde jí, že se vůbec neřeší, co bude po škole, až nastoupíme do zaměstnání - nikdo se studenty neřeší, co všechno můžou dělat, ví pouze, že mohou být školní nebo	

	informace o klinické logopedii a myslí si, že v tomto směru o tom studenti moc neví; školní logopedie a klinická logopedická - není zde moc jasné, jak je to s požadavky na výkon profese, kompetence mi logopedů	v diskusi, např. v rozhovoru ve dvojicích	apod., ale stále jí to přijde málo; přijde jí, že sami vyučující nás do té praxe moc nepřipravují, učí spíše té teorii, ale do otázek praxe či praktických poznatků se nepouští; uvítala by seminář který by např. co 14 dnů reflektovat naše průběžné praxe, sdílení mezi sebou, informace o organizacích	vyučující otevírali otázky ohledně studia a došlo v tomto směru ke zvážení, co je pro studenty logopedie důležité, přínosné z hlediska oboru, aby budoucí studenti logopedie měli studium přínosnější, jednodušší	kliničtí logopedi; někdo by měl říct konkrétně, jak moc náročná je cesta do klinické logopedie; dlouho se také nevědělo, zda je kurz logopeda ve zdravot. povinný a jak dlouhý; nemá taky představu, jak vypadá práce školního logopeda (se škol. logopedem se setkala jednou v životě)
Hodnotící kritéria	dobře nastavená, až na ústní zkoušky, ty jsou hodně subjektivní; osobní sympatie se projevují do hodnocení ústních zkoušek (osobní zkušenost)	v písemných testech je to více jasné než na ústních zkouškách, ale věří a doufá, že jsou vyučující spravedliví a že se hodnotí podle vědomostí, a ne podle osobnostních preferencí; vždy říkají první hodinu na předmětu, jaké bude hodnocení, takže o tom ví, má o tom nějakou vizi	každý vyučující na začátku semestru objasní, co je výstupem předmětu; ale nemyslí si, že ten výstup je dostačující, myslí si, že by toho měl student znát více, požadavky ze strany vyučujících by měly být vyšší	přehledná kritéria, většinou je to první informace při seznamování s předmětem; ale k naplňování sylabu předmětu již tolik nedochází; některé předměty jsou zbytečně nadhodnocené zkouškou - plnění předmětu je náročné, i když daný předmět pro studenty logopedie není tak důležitý - např. speciální pedagogika	jak u kterého předmětu; u pár předmětů byly požadavky na absolvování až moc vysoké vzhledem k formě ukončení (zápočet, zkouška, test, ...); momentálně zatím neví, protože u konce studia ještě úplně není, ale u některých předmětů úplně neví, co bude náplní zkoušky; hodně věcí se už v rámci přímé výuky neprobírá, vyučující říknou, že už bychom je měli znát z bakaláře nebo si je máme nastudovat sami; mnoho samostudia, v

						hodině se nestíhají udělat vlastní zápisy, člověk si to musí vše dodělat a načíst doma
Odborné praxe	Dostatečnost	ne, přivítala by víc; vadí jí, že praxe jsou zkrácené na úkor teoretických přednášek, které nejsou moc důležité podle ní; vyučující čtou prezentace, přijde jí to zbytečné, může si to přečíst doma; spíše by měli vyučující ukazovat ty praktické poznatky	teorie převažuje, asi to je i ten důvod, proč se tolik nevzdělává jako na bakalářském, moc jí to nebaví, teorie se navíc opakuje; praxe je méně; uvítala by více praxe, zejm. u klinických logopedů; praxe na UK se zaměřuje spíše na školní sektor, zatímco na ten zdravotnický moc ne	zavedla by více praxí v rámci magisterského studia, je podstatné mít praktické poznatky, které my nemáme v rámci studia	průběžné, krátkodobé praxe jí přijdou dostačující; dlouhodobá praxe v rámci magisterského studia ji teprve čeká, nemůže tedy posoudit	není jí úplný dostatek na to, aby nám přinesla, co by měla - nepřináší praktické zkušenosti
	Vliv na profesní utváření	v rámci bakaláře praxe byly zajímavé; hodně jí dala praxe u klinické logopedky, viděla, když dítě přijde do ordinace, komunikaci logopedky s dítětem, práci s ním, to jí pomohlo; na magistru logopedická praxe u klinické logopedky byla fajn; pak praxe surdopedická ve škole v logopedické třídě a to vůbec neví, co jí to mělo dát, byla	je ráda, že tady ta možnost praxe vůbec je, že je zdarma, protože to není samozřejmost, je vděčná; necítí se prakticky připravená, myslí si, že je to i tím, že předměty na v rámci studia více zaměřené teoreticky než prakticky; uvítala by praktické vědomosti - např. jak přistupovat k dítěti, jak ho oslovit, jak ho motivovat, jak se s ním bavit, jak spolupracovat a komunikovat s rodiči;	v průběhu bakaláře si na základě odborných praxí uvědomila, že se chce věnovat logopedii, líbilo se jí v Tamtamu (v obl. sociálně aktivizačních služeb); magisterské studium - vadí jí, že na praxi byla přidělena, v rámci surdopedické praxe byla v logopedické třídě; praxe v rámci magistra teď jí nepříjdu tolik přínosné, ale pozitivně hodnotí to, že	snaží se z každé praxe odnést co nejvíce; na praxe měla štěstí, každé zařízení, kde absolvovala praxi, jí něco přineslo; chválí praxe na magistrovi, v porovnání s bakalářskými praxemi, přináší si z nich poznatky, ačkoliv si někdy ty praxe student musí zařídit sám; z hlediska vlivu praxe na posun v profesním směřování - uvědomila si, že práce školního logopeda (když jej viděla na	trochu ji mrzí, že nemají (studenti) moc možnost vybrat si, u jaké věkové skupiny ty praxe chtějí dělat, i když chápe, že musí projít každým věk. obdobím; ona by však již na magistrovi uvítala spíše specializovano u praxi, více zaměřenou na jednu skupinu (u ní konkr. děti), na jeden sektor (školství či zdravotnictví)

		pouze u výuky s dětmi, na individuální terapii v rámci školní logopedie nebyla, nedalo jí to vůbec nic - zahráli si na asistenty, zkusili si komunikaci, tak alespoň to jí to dalo	uvítala by, kdyby vyučující řekl své zkušenosti se začátkem své kariéry a zaměřil se na praktické znalosti a dovednosti v rámci profese	praxe jsou každý semestr jiné, orientované na různou věkovou kategorii; díky těm praxím zjistila, s jakou věkovou skupinou nechce pracovat	praxi v MŠ (logopedické) není špatná, že pokud by nevyšly její plány do budoucna, tak by to byla dobrá profesní alternativa; díky zkušenosti s praxí zjistila, že člověk se nemusí "hnát" za klinickou logopedií, ale že je tu ta možnost školní logopedie	
	Sebereflexe	prostor je v denících, ale neví, zda to někdo čte, nikdo to pak další neřeší, chybí zpětná vazba; v diskusi to neřešíme; přivítala by větší prostor pro sdílení zkušeností mezi kolegy	reflexivní semináře moc nemají, určitě by přivítala možnost průběžného reflektování praxí - „sešly bychom se všechny a sdílely zkušenosti, které jsme tam nabraly, vyučující by nás měl navést, jak tu situaci vyřešit“; aktuálně dostane spíše poděkování za deník, zkušenosti se krátce prezentují v rámci semináře, ale zpětná vazba od vyučujícího chybí	prostoru na sebereflexi je strašně málo; váží si, že na ústní zk se doptávají na dojmy z praxe, ale to jí samotné moc nedá, raději by sdílela dojmy a poznatky více v rámci skupiny; návrh na seminář: co 14 dnů reflektovat naše průběžné praxe, sdílení mezi sebou, informace o organizacích	prostor pro sebereflexi dán je, např. prostřednictvím psaní deníku (zde píše, co si uvědomila, co jí praxe dala a nedala, co se jí líbilo, nelíbilo), v rámci semináře po ukončení praxí, kde se dají sdílet poznatky s ostatními lidmi ve skupině	prostor je dán jen na konci semestru, kdy odevzdávají logopedické deníky a v rámci semináře prezentují své zkušenosti; během plnění praxe to s nimi nikdo neřeší, jak se jim tam líbí, zda se tam můžou realizovat; asi je tento stav dostačující
Zaměstnaní	Pracovní zkušenosti	učitelka v mateřské škole; logopedická prevence	má zkušenosti ze speciální pedagogiky, ne přímo logo.; pracovala s dětmi se SVP jako asistent pedagoga, i s dítětem s kochleárním implantátem, s aspergerovým	letní brigády, asistent pedagoga	pouze mimo obor logopedie	logopedický asistent; aktuálně práce s dětmi mimo obor logopedie

			syndromem, s dětmi se zrakovým postižením			
	Vliv na profesní utváření	učitelka - zde práce s dítětem, komunikace s nimi, myslí si, že to s nimi umí, hodně jí tyto zkušenosti daly i ve směru k logopedii; aktuálně - vede logopedickou prevenci ve dvou školkách, zkušenost s učitelstvím jí hodně pomohla, ví už, jak spolupracovat a komunikovat s dětmi	díky pracovní zkušenostem si uvědomila, že chce pracovat s dětmi se SVP, ale na praxi v logopedii ještě čeká; těší se, že si bude moci vyzkoušet praxi v logopedii; díky praxím z fakulty má nějaké zkušenosti, ale ne, že by se teď cítila jistě ohledně zkušeností z logopedie	letní brigády, s některými neměla pozitivní zkušenost, uvědomila si, že by tu brigádu nemohla dělat jako povolání, což ji posunulo směrem ke studiu; zkušenost na pozici asistenta pedagoga ve škole pro sluchově postižené - obrovsky přínosné, práce v oboru, otevřelo nové obzory, viděla děti s NKS, učitele, jak spolupracují a komunikují	pracovní zkušenosti neovlivnily její rozhodnutí pro logopedii; aktuálně má zkušenosti s logopedickou profesí pouze v rámci vysokoškolských praxí	pracovní zkušenosti v oboru malé, maximálně v rámci praxí školních; jako dobrovolník - logopedický asistent - na logopedickém táboře; profesí má aktuálně mimo obor, ale je to práce s dítětem, a to jí velmi ovlivnilo ve volbě studia, věděla, že chce do budoucna pracovat s dětmi

Téma	Subtéma	R01	R02	R03	R04	R05
Profese logopeda	Obraz logopeda	zkušenost s dětma; dobré komunikační schopnosti; umění motivovat klienty, aby viděli, že to má cíl - to jí přijde nejdůležitější; usměvavý, přátelský; po psychické stránce by si neměl brát věci příliš osobně, měl by umět oddělit práci a osobní život, měl by být odolný, zocelený; každá práce s lidmi je psychicky náročná, logopedie jako pomocná profese také	empatický a citlivý člověk, nápaditý, měl by se sebevzdělávat v oboru	vychází ze zkušenosti s logopedy z praxí - empatie, vstřícnost, lidskost, respekt k druhým osobám, pozitivní přístup, inovativnost, flexibilita (že je otevřen novým poznatkům a ochoten změnit zjeté věci v rámci své práce), sebevzdělávání, odborná klasifikace, lepší schopnost komunikace	empatický; komunikativní; mít dobrý vztah s lidmi; musí být sociálně aktivní, dokázat se dobře bavit s lidmi různého věku; dokázat zaujmout; mít dostatek času na práci, být otevřený tomu, že mu práce bude zasahovat i do volného času	empatický, pozitivně naladěný, ohleduplný; mě by brát v potaz individualitu jedince (s každým se pracuje jinak, brát v potaz i osobní život klienta), lidský vůči ostatním
	Logoped a společnost	je to různé; většina lidí z jejího okolí si vzpomene, že chodili na logo. jako dítě a všichni to vnímají jako práci s dětma, povídání s nimi; už si neuvědomují, že jde i o práci v nemocnici s dospělými klienty - asi to neví, protože jsou málo informovaní a taky si pamatují logopedii z dětství, z vlastní zkušenosti, a proto si pod profesí logopeda	společnost neví, co to obnáší být logopedem; často se setká s tím, že lidé mají představu, že logoped pouze napravuje hlásky R a Ř, ale tomu jsme se skoro ve studiu nevěnovali; dozvídáme se věci ze speciální ped. a jak pracovat s dítětem se SVP, zatímco vyvozování hlásek je v tomto až na konci a je to spíše samostudium - to ji mrzí, spousta lidí z	když se známi ptají, co studuje, a zjistí, že logopedii, představují si pod tím pouze práci s malými dětmi, mají zkreslenou představu o tom, co logoped dělá a jaký má záběr; spousta lidí netuší, že logoped pracuje i s dospělými po CMP	velmi podceňované společnosti; lidé si myslí, že není složité naučit někoho mluvit, že logoped pouze děti učí, aby nešišlaly, to jí přijde jako škoda; lidé nemají povědomí o tom, že logopedie musí ovládat neurologii, pracují s lidmi s afázií, dysartrií, řeší poruchy polykání, nevědí o tom, kde se ta profese uplatňuje (rezorty), také	společnost o profesi moc neví; když někomu řekne, že studuje logopedii, 99 % lidí si představí, že se jen učí, jak se říká R - nápravu artikulace hlásek; v reálu je tomu naopak, náprava hlásek se v rámci studia skoro vůbec nevěnují; celkově si myslí, že profese logopeda je společností dost podceňovaná, lidé vnímají

		představují pouze nápravu hlásek	okolí se jí ptá, jak vyvozovat hlásku R a Ř, a ona neví, na to ji to studium nepřipravilo a byla to jen otázka samostudia, nebylo to ani součástí zkoušení		podceňují vzdělání logopedů na VŠ, které se odehrává na pedagogické fakultě - moc se neví o postgraduálním vzdělávání mezi lidmi	logopedku jako učitelku; plno lidí neví o povolání školního logopeda, spíše znají logopeda v ambulanci (klinického logopeda)
Prestiž	u klinických logopedů ano; u školních tolik ne; někteří rodiče dětí s NKS berou školního logopeda jako něco nedůležitého, má takovou zkušenost; klinická logopedie je podle ní prestižní povolání, ale ta cesta k jejímu dosažení je těžká	práce klinického logopeda je velmi prestižní; i od ostatních slyší, že je prestižní a potřebné; u školního logopeda si není jistá, ale myslí si, že je cenné; vidí velký rozdíl i v tom, jak kliničtí logopedi vidí speciální pedagogy a školní logopedy - vidí je jako nedostatečně připravené a edukované, ale ona si to myslí stejně, po studiu si přijde jako nepřipravená např. na terapii dyslálie u dětí, které nejsou intaktní (mají SVP) - myslí si, že právě i s těmito dětmi, se SVP, školní logoped pracuje, a přitom na to není po VŠ dostatečně připraven	prestiž ano - více se teď mluví o tom, že klinických logopedů je málo; rodiče dětí dle ní nerozlišují logopeda ve zdravotnictví a školství	z jejího pohledu jde o prestižnější povolání, z pohledu společnosti to tak určitě nebude, neberou logopeda, tu profesi, tak vážně	nemyslí si, že je toto povolání vnímané ostatními jako prestižní; vzhledem k náročnosti studia, s ohledem i na postgraduální studium v klinické logo., by měla být ta profese vnímána lépe; je společností nedocenená, profesní uplatnění vzhledem k náročnosti studia není dostatečně ohodnocené, zejm. z finanční stránky, která je podprůměrně ohodnocena	
Sebeidentifikace	ano, když komunikovala s rodičem s dítětem s vývojovou	nečítala se ještě jako logopedka; stále neví, jak vyvozovat	nenapadá; ale má takovou už trochu "úchylku", že si všimá u	ano, když poradila svým příbuzným; měla z toho dobrý pocit,	nevybavuje, necítí se jako logoped; už by měla končit brzo	

		dysfázií v rámci svého zaměstnání, připadala si jako profesionál; pocity hrdosti, příjemný pocit, že přenáší informace i z toho studia na někoho, kdo o tom tolik neví, a snaží se mu pomoci	hlásky; neměla možnost pracovat jako logoped, v rámci praxe si to nezkoušela	ostatních lidí artikulačních vad; možná v rámci praxe, když zkoušela s dítětem nějaké logopedické cvičení, se cítila trochu jako logoped	že "už mluví jako logopedka"; mimo to si však stále přijde jako studentka, která vaří z toho, co umí, ale že ví, že by toho mohla umět ještě víc	školu a cítit se jako logoped, ale jí ta představa zatím přijde nereálná
	Hrdost	ano	ano	x	ano; když to člověk vystuduje a svou práci dělá dobře, má být na co hrdý	moc ji necítí, spíše zvažuje jiné cesty, kam se v profesi vydat; dostudovat chce, ale po absolvování VŠ zvažuje jinou cestu pracovního uplatnění
Profesní budoucnost	Profesní hodnoty	radost; aby ji to bavilo, aby do práce chodila ráda; vidět nějaký pokrok v rámci logopedie, pomoc dítěti a rodině	radost z práce; nějaký posun sama sebe, sebezvoj; víze toho, že může toho člověka rozvíjet; finance - ke šťastnému životu jsou potřeba i dobré peníze	sebenaplnění; užitek svých silných stránek, svého potenciálu, aby to korespondovalo s vlastním snem, představou, kterou by chtěla realizovat; seberealizace	finanční přínos; sebenaplnění, mít z práce dobrý pocit, že dělá práci, která je užitečná pro jiné osoby; pomoc ostatním - přináší jí to skvělý pocit; různorodost práce	práce představuje něco, co daného člověka vystihuje, co ho baví, měl by to být zároveň koníček, k profesi by měl mít člověk vášně; chtěla by do práce chodit ráda, ne tam chodit jen pro peníze
	Směrování do logopedie	do klinické logopedie chtěla hodně, ale okolnosti to nedovolují; viz překážky	ano, chce pracovat v klinické logopedii	má to otevřené, je strašně nerozhodná; rozmýšlí se, že by šla do kurzu logoped ve zdravotnictví, zároveň jí to ale moc neláká do toho specializačního vzdělávání;	určitě ano, otázka, zda to dotáhnout až na klinického logopeda	neví jistě

				spíše by tedy chtěla směřovat do školství		
	Cíle, aspirace	buď objíždět MŠ a dělat logopedickou prevenci, komunikace s rodiči, s klinickým logopedem (u klinického logopeda je dlouhá čekací doba, takže by jej mohla suplovat); druhá varianta - soukromá logopedie, kde by bylo více logopedek, ale nešlo by o klinickou logopedii - pracovníci, co tam pracují, dělají svou práci skvěle a nemusí chodit na kurzy a „další nesmysly“	chtěla by začít ve školní logopedii, po pár letech a zkušenostech by se chtěla dát na kliniku; v rámci klinické logopedie: práce v ambulanci, specializovat se na nějakou konkrétní vadu, klientela: děti; chtěla by být prospěšná společnosti; ambulance na pojišťovnu, ne soukromá	práce v SCP, poradenská činnost; zvažuje dodělat si pedagogické minimum, zkusit si učit prvňáčky na ZŠ, dělat logopedickou intervenci s mladšími dětmi a až pak, s nějakými zkušenostmi, dělat poradenskou činnost	její "vzdálený" cíl je být klinický logoped - absolvovat všechny kurzy, udělat atestaci; nemá ale prý problém zůstat ve školském rezortu; její profesní cíl, "vysněná představa": zasadit se o to, aby byla otevřená logopedická mateřská škola, v rámci které by měla jak praxi klinickou, tak školní (být na pozici klinického i školního logopeda)	aktuálně tomu nechává otevřenou cestu, je velmi na vážkách; zvažuje věnovat se napůl profesi školního logopeda, další půlkou profesi mimo obor logopedie; nejspíše po skončení studia vyzkouší školní logopedii, a když se jí tam nebude líbit, nastoupí do klinické logopedie; původně, když nastupovala na studium, chtěla být klinický logoped - ideálně nejprve pracovat v ambulanci pár let, nabrat zkušenosti, poté si zřídit soukromou ordinaci; ale náročnost absolvování studia je vysoká, jde i proti budoucím plánům v osobním životě (zakládání rodiny); kdyby nebylo překážek, chtěla by do klinické logopedie

	Úsilí	studuje; má praxi v rámci studia i mimo něj; sama se sebevzdělává, kupuje materiály, knížky, se kterými se seznamuje, hry, má spoustu materiálů pro logopedickou prevenci	navštěvuje kurz znakového jazyka, myslí si, že je to velké plus vzhledem k její budoucí profesi; studuje na VŠ, navštěvuje všechny semináře a přednášky; mohla by více číst knihy o logopedii, nejspíše se k tomu dostane, až bude muset - až získá pracovní místo, pak bude motivovaná a bude si chtít doplnit mezery ve vzdělání	studuje obor, chodí na praxe, snaží se číst články; konzultuje s lidmi z praxe, zda by si vybrali tento obor znovu, jaké jsou výhody a nevýhody té profese	studuje magisterské studium; sama si doplňuje vědomosti a poznatky, např. z oblasti neurologie, protože ví, že je důležitá z hlediska logopedie; sama si "skenuje" obor logopedie, doplňuje ve volných chvílích nedostatky, má nakoupenou literaturu	snaží se dokončit školu; snažila se získat pracovní pozici ve školní logopedii, ale to nevyšlo; prioritou je teď studium a jeho absolvování
	Překážky k dosažení cílů	finance, čas, demotivace v souvislosti se specializačním vzděláváním; nízký plat v klinické logopedii, žádné výhody u zaměstnavatele; kurzy v rámci specializačních o vzdělávání si musíme hradit sami, ubytování taky, kvůli kurzům si budeme muset brát dovolenou nebo pracovat přesčas - nerozumí podmínkám postgradual. studia, když je logopedů málo; kurz logopeda ve zdravotnictví	finance - myslí si, že ještě před zahájením specializačního vzdělávání si bude muset vydělat nějaké peníze na kurzy a stáže; čas - proces je dlouhý, když chce budovat osobní život, tak to finančně nejde utáhnout najednou; délka studia - je dlouhé kvůli postgraduálnímu specializačním u vzdělávání	postraduál. studium: časově náročné (neslučitelné s rodinným životem), finančně náročné, přijde jí to neošetřené, pravidla nejsou jednotná - některá zařízení proplácí kurzy a stáže, některá ne; zmatky ohledně kurzu logopeda ve zdravotnictví - neví se, zda je potřeba; tyto překážky ji odrazují od té klinické logopedie, i když v ní původně chtěla pracovat, teď už nemá	ano, postgraduální specializační vzdělávání - časová a finanční náročnost - to ji nejvíce demotivuje	náročnost absolvování specializačních o vzdělávání je vysoká z hlediska časového, odborného i finančního; z hlediska časové náročnosti jde proti budoucím plánům v osobním životě (zakládání rodiny), má pocit, že člověk si musí po studiu na VŠ vybrat mezi klinickou logopedií či zakládáním rodiny (a dalšími závazky v osobním životě); finanční náročnost

		se má prodloužit na dva roky; klade si otázku, proč máme studovat tak dlouho - "Jestli chtějí odradit logopedy, tak se jim to daří."		motivaci studovat další roky po absolvování VŠ, také jí chybí jistota v postgraduálu, zda tu atestaci získá		specializačních o vzdělávání, člověk si musí vydělávat peníze, aby se vůbec mohl klinickým logopedem stát; finanční ohodnocení profese logopeda ve školství je nedostatečné
	Sebenaplnění	zatím ji práce v logopedii baví, uvidí, jak to půjde dál	ano, myslí si, že ji práce bude bavit	doufá, že ty profesní hodnoty budou prostřednictvím budoucí profese naplněny; velmi záleží na tom, na jaké lidi v rámci profese narazí, s kým bude spolupracovat; osobně vnímá, že si vybrala obor, který jí nakonec sednul	ano, věří tomu, že ji ta práce bude naplňovat, baví; myslí si, že profese bude naplňovat její profesní hodnoty, do toho s tím šla, do toho studia	není si úplně jistá, že její profesní hodnoty budou prací v logopedii naplněny; z hlediska finančního ohodnocení se bojí, že na poměry dnešní doby bude dost těžké se profesí logopeda ve školství zajistit a realizovat; myslí si, že by ji práce v logopedii mohla bavit, naplňovat
	Sebe-obraz	chce pracovat s dětmi; myslí, že k těm dětem se hodí, že jí to půjde, i na základě její zkušenosti z profese	až bude mít více praxe a bude mít možnost pracovat pod někým, kdo ji povede, tak si myslí, že by mohla být kvalitní logopedkou; myslí si, že se na tu profesi hodí, i když teď má zatím ještě pochybnosti sama o sobě, protože nemá zkušenosti a znalosti, ale z	myslí si, že se na tu profesi hodí, i její nejbližší okolí jí říká, že si nakonec vybrala dobře	myslí si, že se na profesi hodí; má ráda děti a myslí si, že k nim má dobrý přístup, umí s nimi komunikovat, motivovat je k práci, rozmluvit je - chce se věnovat dětské klientele a doufá, že se tyto složky při práci promítnou; je dostatečně	moc nemá, zatím je na vázkách, do jakého sektoru půjde; myslí si, že se na tuto práci hodí vzhledem k jejím zkušenostem v práci s dětma

			hlediska svých vlastností si myslí, že se na práci hodí - je trpělivá, což se u těch dětí vyplácí		empatická na to, aby mohla s rodičemi nebo dospělými klienty v rámci profese logopeda pracovat	
Motivace	pomoc dětem a lidem	myslí si, že ji ta práce bude bavit, těší se, až uvidí pokroky u lidí s NKS, protože ta vada řeči dle ní neovlivňuje jen řeč, ale i psychiku, budování soc. vztahů - těší se, až jim pomůže a odbourá tyto vady	k poradenské činnosti ji motivuje to, že může zužitkovat své silnější stránky, baví jí to, že někomu pomáhá a ta práce má své výsledky, když vidí pokrok	možnost pomáhat - nejenom dětské klientele, ale i jejich rodičům (na které to hodně padá, když mají problémy s dítětem); když dokáže někomu pomoci a jemu se uleví, je to pro ni skvělý pocit	myslí si, že je to hezká, potřebná práce, která má budoucnost, má pracovní uplatnění; chce pracovat s dětma	
Pochybnosti	někdy ji napadnou pochybnosti, nebo si klade otázku - „co by bylo, kdybych se dostala na psychologii, na sociální patologii“; ale teď už to je „jedno“	cesta ke klinické logopedii není jednoduchá, spousta kroků k docílení toho může zdát nepotřebná, ale snaží se to brát tak, jak to je; nepochybuje o tom, že by se to nemuselo povést, ale bude to trvat déle kvůli specializačním u vzdělávání	na bakaláři pochybovala, když zjistila, že nemůže studovat na stejné univerzitě (zrušení magisterského studia); dnes už to vnímá jinak, myslí si, že poptávka po absolventech magisterského studia bude; nemůže říct, že by litovala tohoto profesního zaměření,	někdy má pochybnosti, především kvůli překážkám souvisejícím se specializačním vzděláváním, které ji demotivují (časová, finanční náročnost, s tím související úvahy o založení rodiny, které se specializačním vzděláváním koliduje); někdy si klade otázku: „Stojí mi to za to“? - výsledkem těchto úvah je, že i přes překážky jí to za to stojí a tuto profesi	ano; pokud by se měla teď znovu rozhodovat, zda jít do studia logopedie, hodně by váhala, myslí si, že před nástupem do studia neměla moc povědomí o požadavcích na profesi klinického logopeda - co vše to obnáší, aby se jí stala - kdyby ty požadavky věděla, asi by si to rozmyslela, asi by šla na jiný obor	

					vykonávat chce	
--	--	--	--	--	-------------------	--